

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/101/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416200895
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1416200895.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: Hlavné mesto SR Bratislava, Bratislava, Primaciálne námestie č. 1, IČO: 00 603 481, proti žalovanej: E. W. , narodená dňa X.X.XXXX, trvale bytom F., Q. Y. č. XXXX/XX A, o zaplatenie sumy 2.076,93 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 22. februára 2017, č.k. 4 C 16/2016-96, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 22. februára 2017, č.k. 4 C 16/2016-96,
z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ō v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Bratislava IV. rozsudkom zo dňa 22.2.2017, č.k. 4 C 16/2016-96, I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.753,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 1.752,34 € od 5.2.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku; II. vo zvyšku žalobu zamietol; III. o trovách konania rozhodol tak, že „Žiaden nepriznáva sporovým stranám náhradu trov konania.“. Žalobca byt č. XX/A na K.. nadzemnom podlaží na ulici Q. Y. č. XXXX/XX A v F. v jeho výlučnom vlastníctve dal žalovanej do nájmu nájomnou zmluvou zo dňa 29.10.2014 na dobu určitú do 30.9.2015 a od 1.10.2015 ho žalovaná užívala bez právneho dôvodu. V predchádzajúcom období žalovaná byt užívala od 1.6.2010, keď nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 4.5.2013 a od 5.5.2013 do 29.10.2014 ho užívala bez právneho dôvodu. Byt opustila až ku dňu 6.12.2015. Reálne náklady za služby spojené s užívaním bytu za rok 2014 predstavujú sumu 2.361,62 €; po odrátaní uhradených zálohových platieb za rok 2014 nedoplatok žalovanej bol je v sume 1.787,41 €. Bežné nájomné a bežné zálohové platby žalovaná neuhradila za mesiac október 2015 v sume 132,01 €, bežnú zálohovú platbu za služby spojené s užívaním bytu a bežný nájom za november 2015 nezaplatila v sume 132,01 €, bežnú zálohovú platbu za služby spojené s užívaním bytu a bežný nájom za čas od 1.12.2015 do 6.12.2015 vrátane nezaplatila v sume 25,50 €. Jej dlh tak celkom predstavuje sumu 2.076,93 €, zaplatenia ktorej spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. z nej od nasledujúceho dňa po podaní žaloby do zaplatenia (žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 4.2.2016) sa domáha v predmetnom súdnom konaní, ako aj náhrady trov konania.

1.2. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania skutočnosti tvrdené žalobcom v žalobe v otázke vzniku nájomného vzťahu mal za preukázané. Žalovaná formou notárskej zápisnice dňa 29.10.2014 vyhlásila, že uznáva všetky záväzky čo do dôvodu a výšky vyplývajúce z nájomnej zmluvy zo dňa 29.10.2014 a síce žalobcovi platiť preddavky na služby spojené s užívaním bytu v sume 74,90 €, bežné nájomné v sume 57,11 € (spolu v sume 132,01 €) najneskôr do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Na základe vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2014 žalovanej vznikol nedoplatok v sume 1.462,82 €. Byt užívala bez právneho dôvodu v čase od 1.10.2015 do 6.12.2015.

1.3. Nadväzne na ustanovenie § 685 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., § 153 ods. 1 C.s.p. súd prvej inštancie uzavrel, že nedoplatok na nájomnom a službách spojených s užívaním bytu za rok (zrejme rok 2014;

pozn. odvolacieho súdu) je v sume 1.462,82 €, za čas od 1.10.2015 do 6.12.2015 zálohové mesačné nájomné a za služby je v sume 289,52 €; žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi spolu sumu 1.752,34 € spolu s príslušenstvom. Vo zvyšku uplatneného nároku (v sume 324,59 € spolu s príslušenstvom) súd žalobu zamietol, keď nebol preukázaný dlh žalovanej za rok 2014 v žalobcom tvrdenej sume 1.787,41 €. Zopakoval, že z predloženého vyúčtovania nákladov za rok 2014 žalobca vykazuje nedoplatok v sume 1.462,82 €. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť aj sankciu pre nesplnenie si povinnosti riadne a včas vo výške 5,05 % ročne zo žalobcovi priznanej sumy do zaplattenia. Odôvodnenie rozsudku vo výroku o náhrade trov konania nekorešponduje s výrokom rozsudku, keď vo výroku súd rozhodol, že „Žiaden nepriznáva sporovým stranám náhradu trov konania.“, v odôvodnení ale uviedol, že žalobcovi úspešnému v celom rozsahu priznal náhradu trov konania s odkazom na ustanovenie § 255 ods. I, § 262 ods. 2 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal včas odvolanie žalobca dôvodiac ustanovením § 365 ods. I písm. f/, h/ C.s.p. (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Za zmätočný považoval prvý výrok rozsudku, keď mu priznal istinu v sume 1.753,34 €, úroky z omeškania priznal zo sumy 1.752,34 € a v rozsudku tento rozdiel nevysvetlil. Na pojednávaní dňa 22.2.2017 mu súd vyčítal, že nepreukázal platby žalovanej súvisiace s užívaním nehnuteľnosti. Má za to, že preukazovanie platieb žalovanej by malo byť súčasťou aktívnej procesnej a hmotnoprávnej obrany žalovanej. Súd nevzal do úvahy skutočnosť, že vo vyúčtovaní služieb za rok 2014 je síce ako dlžná suma uvedená suma 1.462,82 € (nedoplatok), ale ide o sumu, ktorá predstavuje dlh vo vzťahu k predpísanej čiastke a nereflektuje reálne platby žalovanej na jeho účet, ktoré mali byť uhrádzané titulom zálohových platieb. Inak povedané jedná sa o nedoplatok, ktorý by vznikol v ideálnom prípade, kedy by žalovaná uhradila všetky mesačné zálohové platby spojené s užívaním predmetného bytu. K takejto situácii u žalovanej ale nedošlo. Predpísané zálohové platby spojené s užívaním bytu boli v zmysle súdu predložených dokladov v sume 74,90 € mesačne. Ak by žalovaná uhradila všetky zálohové platby spojené s užívaním bytu (12 mesiacov x 74,90 € = 898,80 €), nedoplatok z vyúčtovania za rok 2014 by bol naozaj v sume 1.462,82 € (v zmysle vyúčtovania skutočný náklad bol 3.046,94 € mínus nájomné 685,32 € mínus ideálne uhradené zálohy v zmysle predpisu v sume 898,80 €). Na zálohových platiach žalovaná skutočne uhradila len sumu 574,21 €, túto sumu zohľadnil pri podaní žaloby a výsledkom zostala suma 1.787,41 € ako dlžná suma z vyúčtovania za služby za rok 2014. Žiada zaplatiť reálny dlh žalovanou. Nenamietal spôsob výpočtu priznanej sumy za rok 2015. Výrok III. napadnutého rozsudku považuje za nezmyselný, zmätočný, nepreskúmateľný, je v rozpore s odôvodnením napadnutého rozsudku. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

3. Následne súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17.2.2017, č.k. 4 C 16/2016-103, opravil napadnutý rozsudok (len) vo výroku I. a síce nesprávne uvedenú sumu 1.753,34 € opravil na sumu 1.752,34 €. Dané uznesenie je neúplné, nepresné, vyznieva chaoticky, a tak naň odvolací súd neprihliadal. Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že je viacero nezrovnalostí v rozsudku. Písomné vyhotovenie rozsudku (v jeho prvopise a v opise) v jeho I. výroku nekorešponduje s rozsudkom vyhláseným, vyhotovenie rozsudku v jeho III. výroku, ktoré bolo doručované stranám sporu, nekorešponduje s výrokom III. v prvopise rozsudku, a napokon odôvodnenie rozsudku vo výroku o náhrade trov konania nekorešponduje s výrokom rozsudku. Vzhľadom na spôsob a dôvody rozhodnutia odvolacieho súdu by vrátenie veci súdu prvej inštancie najprv na vydanie opravného uznesenia by bolo nehospodárne.

4. Žalovaná odvolanie nepodala, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadrila.

5. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. I, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (C.s.p.), ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.)], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 C.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu nemožno potvrdiť a ani zmeniť; resp. vo vzťahu k výroku I. rozhodnúť inak. Je potrebné ho zrušiť podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p. a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. I C.s.p.), v ktorom úlohou súdu prvej inštancie bude prejednať a rozhodnúť spor v nasledovných intenciách.

6. Súd pochybil, keď na vec aplikoval ustanovenie § 153 C.s.p. o sudcovskej koncentrácii konania. Zostalo nepochybné, že konanie v predmetnej právnej veci bolo na súde prvej inštancie začaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. V takomto prípade nemožno uplatňovať ustanovenia Civilného sporového poriadku o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 veta druhá C.s.p.). Tým, že súd prvej inštancie použil ustanovenie o sudcovskej koncentrácii konania, a absolútne bez ďalšieho sčasti žalobu zamietol, a potom tiež bez absolútneho odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k výrokom I., II., nepochybné sa tak stalo v neprospech odvolateľa. Na tieto vady týkajúce sa procesných podmienok odvolací súd musel prihliadnuť, hoci odvolateľom neboli uplatnené (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Žalobca v žalobe tvrdil pre vec rozhodujúce právne skutočnosti, ktoré ale sporné nezostali (žalovaná ich spornosť vôbec nenamietala), a tak ich nebolo nutné dokazovať či už zo strany žalobcu alebo žalovanej. Z nich mal potom súd prvej inštancie vychádzať. Ak sa tak nestalo, boli naplnené odvolacie dôvody a síce súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne tieto nesprávne právne posúdil. Vecne a právne nesprávny je rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku III. o náhrade trov konania, keď vo výroku rozsudku „Žiaden nepriznáva sporovým stranám náhradu trov konania.“, ktorý sám osebe je nelogický, zmätočný, nemá oporu v procesnom právnom predpise, nie je riadne odôvodnený. Z odôvodnenia rozsudku totiž vyplýva, že postupom podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. žalobcovi, ktorý mal plný úspech, priznal náhradu trov konania.

7. V ďalšom konaní, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.) súd prvej inštancie, za aktívnej účasti strán sporu, o nárokoch žalobcu opätovne rozhodne samozrejme za predpokladu, že žalovaná medzičasom svoju povinnosť nesplnila. Prípadnú pasivitu niektorej strany sporu v konaní vyhodnotí opätovne len v súlade s procesným právnym predpisom. Rozsudok následne vydaný bude obsahovať všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p. (§ 470 ods. 1 C.s.p.).

8. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom (§ 396 ods. 1, ods. 3, § 255 a nasl. C.s.p.).

9. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

- (1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
- (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

- (1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
- (2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).